Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26088
Copyright: Admont, Benediktinerstift

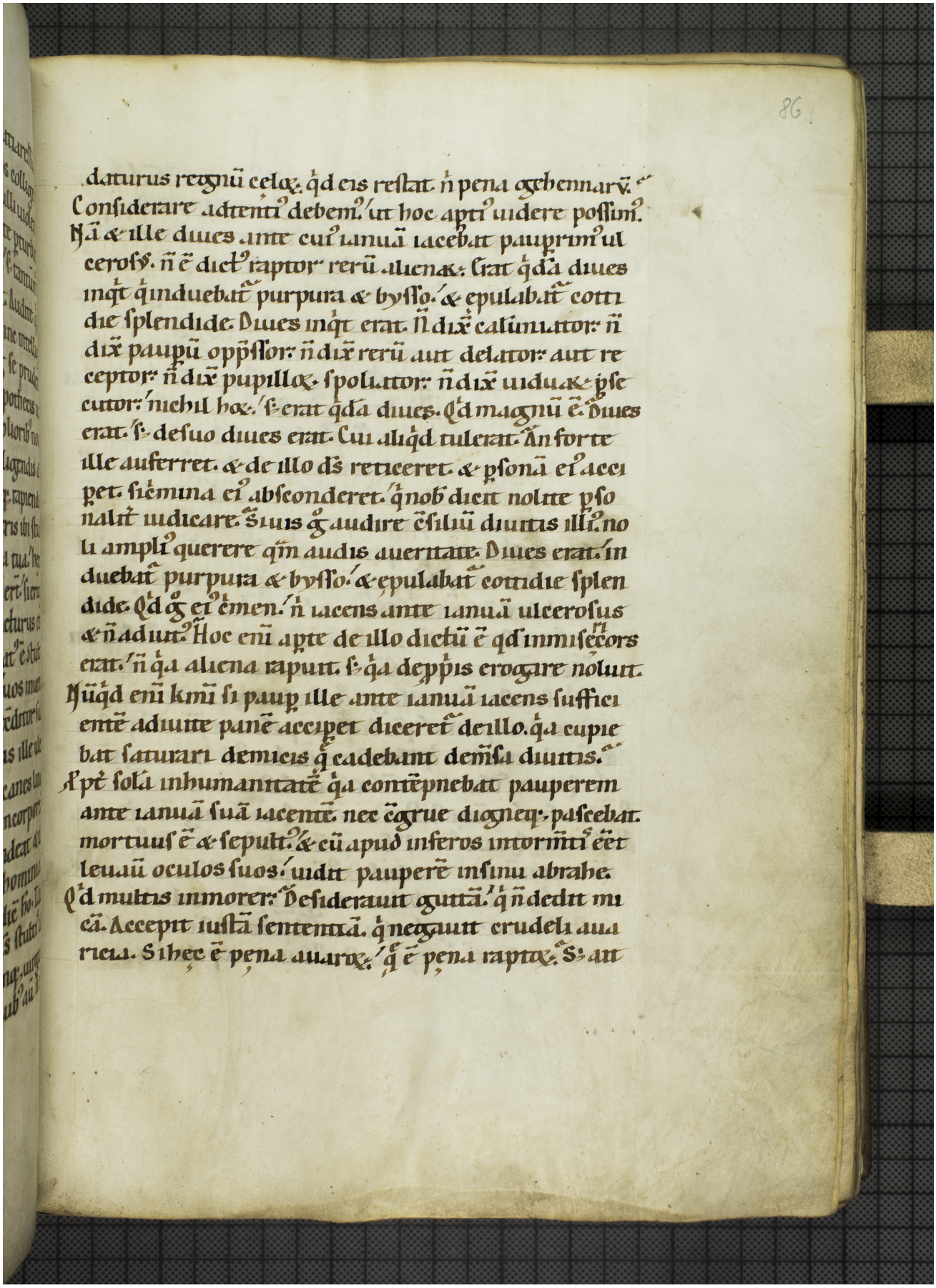

daturus regnū celoꝝ. q̄d eis restat. n̄ pena gehennarū.
Considerare adtentiꝰ debemꝰ. ut hoc aptiꝰ uidere possimꝰ.
Nā & ille diues ante cuiꝰ ianuā iacebat pauprimꝰ ul
cerosꝰ. n̄ ē dictꝰ raptor rerū alienaꝝ. Erat q̄dā diues
inq̄t q̄ induebat purpura & bysso. & epulabat cotti
die splendide. Diues inq̄t erat. n̄ dix̄ calūniator. n̄
dix̄ pauperū oppressor. n̄ dix̄ rerū aut delator. aut re
ceptor. n̄ dix̄ pupilloꝝ spoliator. n̄ dix̄ uiduaꝝ p̄se
cutor. nichil hoꝝ. s. erat q̄dā diues. Q̄d magnū ē. Diues
erat. s. de suo diues erat. Cui aliq̄d tulerat. An forte
ille auferret. & de illo d̄s reticeret. & p̄sonā eiꝰ acci
pet. si cōmina eiꝰ absconderet. q̄ nob̄ dicit nolite p̄so
nalit̄ iudicare. Si uis ḡ audire c̄siliū diuitis illiꝰ. no
li ampliꝰ querere q̄m audis aueritate. Diues erat. in
duebat purpura & bysso. & epulabat cottidie splen
dide. Q̄d ḡ eiꝰ cōmen. n̄ iacens ante ianuā ulcerosus
& n̄ adiutꝰ. Hoc enī apte de illo dictū ē q̄d inmisericors
erat. n̄ q̄a aliena rapuit. s. q̄a de p̄p̄is erogare noluit.
Nūq̄d enī kmī si paup̄ ille ante ianuā iacens suffici
entē adiuite panē accipet diceret de illo. q̄a cupie
bat saturari de micis q̄ cadebant de m̄sa diuitis.
Apt̄ sola inhumanitatē q̄a contēpnebat pauperem
ante ianuā suā iacentē. nec c̄grue digneqū pascebat.
mortuus ē & sepultꝰ. & cū apud inferos intormētis ēēt
leuauī oculos suos. uidit pauperē in sinu abrahe.
Q̄d multis inmorer. Desiderauit guttā. q̄ n̄ dedit mi
cā. Accepit iustā sententiā. q̄ negauit crudeli aua
ricia. Si hec ē pena auaroꝝ. q̄ ē pena raptoꝝ. S. ait